PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 70 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 25 marca 1929 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Izwiestja 16.III w depeszy z Warszawy (Bratina) twierdzą, iż walka między rządem a Sejmem przyjmuje obostrzone formy. Korespondent powtarza pogłoski o zachwianiu się stanowiska p. Dewey.

Komsomolskaja Prawda 17.III omawia w korespondencji z Warszawy warunki odbywania kary przez komunistów w więzieniu karnem w Drohobyczu. Administracja tego więzienia stosuje do więźniów politycznych przepisy, które stosowane są również do kryminalistów. Więźniowie polityczni pozbawieni są w tem więzieniu prawa noszenia własnego ubrania, prawa spacerów i t. p. Wszelkie protesty pociągają natychmiast surowe represje. Więzienie w Drohobyczu stanowi „katorgę", w porównaniu z którą łagodną się wydaje „katorga" carska.

Komsomolskaja Prawda 17.III, donosząc o wyroku w sprawie „Hromady" białoruskiej, oświadcza,iż obrona udowodniła, że całe oskarżenie oparte było na zeznaniach prowokatorów. Przez złagodzenie kary usiłuje Polska faszystowska zaskarbić sobie sympatje drobnej burżuazji białoruskiej. Jest to konieczne dla urzeczywistnienia agresywnych zamiarów burżuazji polskiej. Gen. Lerond zaznaczył w swym raporcie, iż ludność ziem wschodnich Rzeczypospolitej ustosunkuje się niechętnie do Polski podczas ewentualnej wojny z ZSRR, więc Polska usiłuje zawczasu pozyskać względy tej ludności.

Orka 14.III, omawiając proces białoruskiej „Hromady" oświadcza, iż żona Łuckiewicza popełniła samobójstwo, gdyż nie mogła przeżyć hańby z powodu zdrady swego męża, który „przeszedł otwarcie do obozu piłsudczyków". Pismo zarzuca rządowi polskiemu i „obozowi piłsudczyków" dążenie do zlikwidowania „wyzwoleńczego ruchu białoruskiego".

POLSKA A Z. S. R. R.

Trybuna Radziecka 17.III w art. p. n. „Katolicko-polska ekspansja na Syberję" oświadcza, że „księża-katolicy w ZSRR są agentami faszystowskiej Polski". Zarzut ten opiera pismo na dowodach, zaczerpniętych ze sprawy ks. Skalskiego, z artykułów ks. Około-Kułaka i ks. Gerarda Piotrowskiego. Streszczając artykuły te, pismo zapytuje, w jaki sposób dają się połączyć poglądy wymienionych księży z rzekomą lojalnością kleru katolickiego w ZSRR.

Izwiestja 16.III ogłaszają w depeszy z Warszawy sprawozdanie z przebiegu ratyfikacji protokółu moskiewskiego w Sejmie, kładąc nacisk na przemówieniach posłów ukraińskich i białoruskich.

Wisty WUCWK 14.III w art. wst. p. n. „Polsko-rumuński sojusz wojskowy", opierając się na „rewelacjach" o istnieniu tajnej konwencji wojskowej między Polską a Rumunją, oświadczają, iż rząd polski opóźnia zaprzeczenie w tej sprawie, lecz żadne zaprzeczenie nie będzie w stanie zatuszować faktów. Istnienie zaczepnego sojuszu przeciwsowieckiego między Rumunją a Polską nie stwarza sprzyjających warunków dla polsko-sowieckich rokowań o zawarcie traktatu handlowego, do którego dąży burżuazja polska, idąc w ślady burżuazji angielskiej.

Orka 14.III, omawiając rzekomy „spisek polsko-rumuński przeciw ZSRR", oświadcza, iż umowa ta odpowiada dążeniom Anglji, która od dłuższego czasu stara się zorganizować przeciwsowiecki blok z państw, graniczących z ZSRR, „wykorzystywując w tym celu swych wiernych sług — Polskę i Rumunję".

NIEMCY A Z. S. R. R.

Prawda 17.III, donosząc o aresztowaniu Rosjanina Gumańskiego w Berlinie, oświadcza, iż aresztowanie to nastąpiło pod wpływem rewalacyj prasy komunistycznej o udziale Gumańskiego w fałszowaniu tajnych dokumentów sowieckich. Pismo nie ma zaufania do berlińskiej policji politycznej i posądza ją o utrzymywanie ścisłego kontaktu z emigracją białogwardyjską. Wobec tego kontaktu, szczególniej zaś wobec tej okoliczności, iż śledztwo w sprawie Orłowa

i Gumańskiego powierzono będącemu na służbie policji białogwardyście Ziewertowi, spodziewa się pismo, iż sprawa nie będzie doprowadzona do rozprawy sądowej. Gdyby jednak to nastąpiło, sąd niemiecki — zdaniem pisma — będzie również dążył do zatuszowania szczegółów sprawy.

JAPONJA A ZSRR.

Izwiestja 16.III zarzucają w art. wst. Japonji próbę niedotrzymania warunków japońsko-sowieckiej konwencji w sprawie przemysłu rybnego, zawartej w 1928 roku. Pismo domaga się dotrzymania wszystkich postanowień tej konwencji oraz oświadcza, iż Japonja nie doczeka się skasowania wprowadzonych przez ZSRR ograniczeń w zakresie przemysłu rybnego na wodach sowieckich.

SYTUACJA POLITYCZNA W CHINACH.

Izwiestja 16.III, omawiając zatarg rządu nankińskiego z polityczną radą prowincji Uchan, oświadczają, iż jest to nowy etap walki domowej, którą prowadzą w Chinach ugrupowania militarystyczne. Wypadki w Chinach — zdaniem pisma — „dowodzą obostrzenia się stosunków wewnętrznych w obozie militarystycznym i doprowadzą do zaognienia ogólnej sytuacji“.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

ŻYCIE PARTYJNE.

Izwiestja 16.III ogłaszają odezwę robotników warsztatów tramwajowych im. Dąbala w Kijowie do robotników Anglji, Niemiec i Francji w sprawie akcji Trockiego poza granicami ZSRR. W odezwie tej robotnicy kijowscy oświadczają, że ogłoszone przez Trockiego w prasie burżuazyjnej artykuły pełne są insynuacyj pod adresem ZSRR. Obecna akcja Trockiego przynosi mu, zdaniem autorów odezwy, wielki wstyd, jako jednemu z tych, którzy brali udział w wielkiej rewolucji sowieckiego proletarjatu.

Krasnaja Gazeta 15.III omawia stosunek mieńszewików na emigracji do zwolenników prawicowego odchylenia w sowieckiej partji komunistycznej, dowodząc na podstawie cytat z berlińskiego tygodnika „Socjalisticzeskij Wiestnik“, iż między emigrantami-mieńszewikami a opozycjonistami prawicowymi istnieje zupełna jedność poglądów. Pismo wzywa zwolenników prawicowego odchylenia do zastanowienia się nad tą okolicznością, która powinna spowodować rewizję programu prawicowej opozycji.

Wisty WUCWK 14.III ogłaszają uchwałę plenum C. K., ZMK. USRR. Uchwały te oparte są na zasadach bezwzględnego „leninizmu“ i zwalczania opozycji, zarówno prawicowej, jak i lewicowej. C. K., Z MK i USRR aprobuje bez zastrzeżeń kierunek polityki, reprezentowanej przez Stalina i innych obecnych kierowników kierowników partji.

Prawda 17.III oświadcza, iż dyscyplina partyjna stanowi główną podstawę potęgi partji komunistycznej i wzywa członków partji do obrony tej dyscypliny przed próbą jej rozsadzania przez opozycjonistów z lewicy i prawicy.

SPRAWY GOSPODARCZE.

Prawda 16.III w art. wst. p. t. „Jeszcze nie zapóźno“ wzywa społeczeństwo ZSRR do skupienia całej uwagi na sprawę zasiewów wiosennych.

Prawda 16.III, donosząc o zwyżce poziomu cen w lutym r. b. o 3%, zarzuca spółdzielniom sowieckim brak poczynań w zakresie zwalczania drożyzny oraz donosi, iż winni dopuszczenia tego zjawiska pociągnięci będą do odpowiedzialności.

Leningradskaja Prawda 16.III, donosząc o braku cukru, kartofli i mięsa w Leningradzie, zapewnia, iż odczuwane trudności mają charakter przejściowy.

Prasa sowiecka z drugiej połowy marca prowadzi intensywną kampanję za rozwojem ruchu oszczędnościowego w ZSRR.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Orka 14.III. Włościaństwo polskie nie da się gnębić.— Spisek polsko-rumuński przeciw ZSRR. — Dlaczego nie wszystkie polskie rady wiejskie odezwały się na wezwanie w sprawie organizacji narad wytwórczych. — O kontr-rewolucyjnej organizacji tercjarskiej w Hreczanach. — Tercjarze, czyli nowa forma katolickiej kontr-rewolucji. — Chotajewskiemu łapiduchowi wymykają się rybki z sieci. — Korespondent winien walczyć z przesądami religijnemi.

Trybuna Radziecka 17.III. Trzeci zjazd rad Marchlewszczyzny, — Święta Trójca: faszyzm, kler i PPS. — Obłuda PPS-owska. — Z nad Zbrucza. — Z katowni faszystowskiej.— Z życia robotników żytomierskich. — Do walki z faszyzmem. — Robotnicy polscy we Francji. — Z powodu książki J. Franko.

Zakł. Gr. Prac. Dr., S. z o. o., Nowy Świat 54, tel. 15-56 i 242-40.   Drukowane na prawach rękopisu.